

تأثیر سرعت دورانی ابزار جوشکاری اصطکاکی اختلاطی (FSW) قبل و بعد از عملیات حرارتی بر ریزساختار
منطقه اتصال آلیاژ آلمینیم 2024-T8

سید محمدعلی بوترابی^(۳)

مسعود گودرزی^(۲)

محمدعلی صفرخانیان^(۱)

جوشکاری اصطکاکی اختلاطی به طور وسیعی برای آلیاژهای آلمینیم به ویژه برای آن گروه از آلیاژهای آلمینیم که روش‌های جوشکاری ذوبی برای آنها مناسب نمی‌باشد، مانند آلیاژ آلمینیم 2024 کاربرد دارد. با وجود حذف عیوب محل اتصال در این روش جوشکاری، نرم شدن منطقه تحت تأثیر حرارت، می‌تواند یک مسئله غیرقابل پذیرش باشد. یکی از روش‌های برطرف کردن نرم شدن منطقه تحت تأثیر حرارت، عملیات حرارتی بعد از جوشکاری است؛ اما گزارش شده است که در حین عملیات انحلالی دانه‌های بسیار ریز در منطقه اتصال نایاب‌دار می‌باشند. در این تحقیق اثر سرعت دورانی ابزار بر ریزساختار منطقه اتصال آلیاژ 2024-T8 به ضخامت ۵ mm، قبل و بعد از عملیات حرارتی بررسی شده است. نتایج نشان می‌دهند که خرد شدن ذرات بین فلزی در منطقه اتصال حین فرایند جوشکاری اصطکاکی اختلاطی اتفاق افتاده و با افزایش سرعت دورانی ابزار شدت خرد شدن ذرات بین فلزی و اندازه دانه‌های منطقه اتصال افزایش می‌باید که منجر به پایداری دانه‌های منطقه اتصال حین عملیات حرارتی می‌شود.

آلیاژ آلمینیم 2024، جوشکاری اصطکاکی اختلاطی، رشد غیرعادی دانه‌ها

Effect of Rotational Speed of Friction Stir Welding Tool Before and After Post Weld Heat Treatment on Microstructure of Stir Zone of 2024-T8 Aluminum Alloy

M.A. Safarkhanian

M. Goodarzi

S.M.A. Boutorabi

Abstract

Friction stir welding (FSW) can be used to join aluminum alloys such as Al-2024 that are hard to weld by conventional fusion welding. Although this welding process can eliminate defects, the softening problem of heat-affected zone can be a non-acceptable problem. To recover the strength of joint, one option is fully post weld heat treatment of welded components. However, it has been reported that fine grains in the stir zone are not stable during solution treatment. In this study, a 2024-T8 aluminum alloy with 5 mm thickness is selected as the experimental material for FSW to reveal the effect of rotational speed of tool before and after post weld heat treatment on the microstructure of stir zone. It was found that the particles are broken up during friction stir welding, and the severity of the breaking up of particles and grain size in the stir zone increase with increasing rotational speed. Consequently stability of grains increases.

Key Words 2024 Aluminum Alloy, Friction Stir Welding, Abnormal Grain Growth.

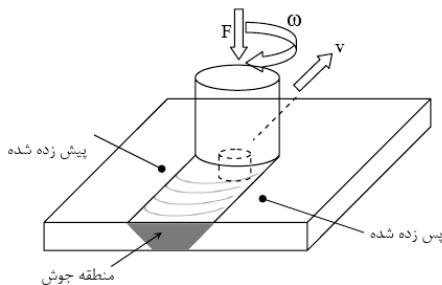
* نسخه نخست مقاله در تاریخ ۸۸/۳/۵ و نسخه پایانی آن در تاریخ ۸۸/۷/۲۰ به دفتر نشریه رسیده است.

(۱) دانشجوی دکترا مهندسی مواد، دانشگاه علم و صنعت ایران

(۲) استادیار دانشکده مهندسی مواد و متالورژی، دانشگاه علم و صنعت ایران

(۳) استاد دانشکده مهندسی مواد و متالورژی، دانشگاه علم و صنعت ایران

(Zone)، منطقه تحت تأثیر فرآیند ترمومکانیکی یا (Thermo Mechanically Affected Zone) TMAZ و (Heat Affected Zone) HAZ. به طور معمول فرآیند FSW بر روی آلیاژ 2024 در شرایط عملیات حرارتی شده T6 یا T3 در حین شود. بنابراین به دلیل حرارت ایجاد شده در مناطق فرآیند FSW رسوبات استحکام دهنده در مناطق HAZ و TMAZ فراپیر (Overage) شده و در نتیجه، این مناطق پس از جوشکاری ضعیف می‌باشند. یکی از روش‌های بر طرف کردن این افت استحکام، عملیات حرارتی پس از جوشکاری یا Post Weld Heat Treatment (PWHT) است.

شکل ۱) شماتیک فرآیند جوشکاری اصطکاکی اختلاطی

یکی از مشکلات روش PWHT رشد غیر عادی دانه‌ها یا (Abnormal Grain Growth) AGG در منطقه اتصال در حین عملیات انجالی است [7,8]. در واقع دانه‌های بسیار ریز به وجود آمده در منطقه اتصال حین فرآیند FSW که ناشی از تبلور مجدد دینامیکی دانه‌ها می‌باشد، نایاب‌دار بوده و در حین عملیات انجالی، تعدادی از دانه‌ها به ازای از بین رفت دانه‌های کوچکتر، به صورت غیر عادی رشد می‌کنند. در اثر این پدیده اندازه دانه‌ها در حد چندین میلیمتر خواهد بود. که در این صورت به نام پدیده AGG شناخته می‌شود. نیروی رانش ترمودینامیکی برای پدیده AGG کاهش انرژی مرز دانه می‌باشد [8].

در مرجع [9] نشان داده شده است که پدیده AGG در منطقه اتصال آلیاژ آلومینیم 7475 پس از حرارت دهی در دمای 470°C به مدت ۳۰ دقیقه اتفاق افتاده است. در مرجع [10] پایداری دانه‌های ریز منطقه

روش جوشکاری اصطکاکی اختلاطی یا (Friction Stir Welding FSW) در سال ۱۹۹۱، توسط مؤسسه جوشکاری انگلستان (TWI) به عنوان یک روش نوین جوشکاری در حالت جامد، به ثبت رسیده است [1]. این روش، در مدت زمان بسیار کوتاهی به طور چشمگیری مورد توجه قرار گرفت. جوشکاری FSW به طور وسیعی برای آلیاژهای آلومینیم، به ویژه برای آلیاژهایی که روش‌های جوشکاری ذوبی در مورد آنها مناسب نمی‌باشد، مانند آلیاژهای گروه ۲، که آلیاژهای استحکام بالای آلومینیم می‌باشند، کاربرد وسیعی دارد. آلیاژ 2024 که یکی از مهمترین آلیاژهای گروه ۲ است، به طور وسیعی در سازه‌های هوا-فضا و صنایع دیگر استفاده می‌شود. به دلیل تشکیل مک، تخلخل و ترک گرم و همچنین، افت شدید خواص مکانیکی در منطقه اتصال این آلیاژ حین روش‌های جوشکاری ذوبی، آلیاژ 2024 به عنوان آلیاژی جوش ناپذیر شناخته می‌شود [2,4].

در شکل (۱) شماتیک روش FSW نشان داده شده است. همان طور که در این شکل مشاهده می‌شود، ابزار FSW شامل دو قسمت مهم می‌باشد: پین غیر مصرفی (Pin) و شانه ابزار (Shoulder). تماس شانه ابزار با سطح کار در حین چرخش ابزار، سبب تولید حرارت می‌شود و حرکت دورانی پین سبب تغییر شکل شدید مواد در محل اتصال می‌شود. بدین ترتیب همراه با آمیخته شدن مواد از دو قطعه در حال اتصال و از بین رفتن خط اتصال، تبلور مجدد دینامیکی اتفاق می‌افتد. دانه‌های منطقه اتصال در این روش جوشکاری نسبت به روش‌های ذوبی که ستونی و درشت می‌باشند از ظرافت و یکنواختی مناسبی برخوردارند [5,6]. در این روش از آنجا که جوشکاری در حالت جامد انجام می‌شود، عیوب انجامدی از قبیل مک، تخلخل و ترک گرم به وجود نمی‌آیند.

در قطعات جوشکاری شده با روش FSW می‌توان بر اساس تغییرات ایجاد شده در ریزساختار، سه منطقه مجزا تشخیص داد. منطقه اتصال یا Stir SZ

و با سرعت پیشروی ۵۰ mm/min ۵۰ جوشکاری شدند. جنس ابزار جوشکاری از فولاد گرم کار H13 انتخاب شد. قطر شانه ابزار، قطر پین و ارتفاع آن به ترتیب ۱۸، ۶ و ۴/۷ میلیمتر در نظر گرفته شدند.

پس از انجام جوشکاری، ابتدا نمونه‌های متالوگرافی عمود بر مقطع اتصال تهیه شد. نمونه‌ها قبل و بعد از عملیات حرارتی PWHT (شامل عملیات اتحالی در دمای 490°C به مدت یک ساعت و سپس کوئیچ در آب با دمای محیط) توسط میکروسکوپ نوری و میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) مجهز به دستگاه آنالیز طیف سنجی نقطه‌ای (EDS) مورد بررسی قرار گرفتند. جهت بررسی وجود و حذف افت استحکام در منطقه HAZ، با استفاده از دستگاه میکرو سختی، پروفیل سختی عمود بر مقطع اتصال در تمام نمونه‌ها قبل و بعد از عملیات PWHT، تهیه شد.

در شکل (۲) پروفیل سختی منطقه اتصال و اطراف آن قبل و بعد از عملیات حرارتی آورده شده است. همان طور که مشاهده می‌شود اندازه سختی در مرز TMZ/HAZ، قبل از عملیات حرارتی کمترین مقدار می‌باشد و نیز، سختی در منطقه اتصال نسبت به فلز پایه پائین‌تر است. عامل اصلی افزایش استحکام و سختی در آلیاز 2024، تشکیل ذرات بسیار ریز رسوب Al₂CuMg یا همان ذرات رسوب S در زمینه آلیاز می‌باشد [11]. این رسوب‌ها با اعمال حرارت نسبتاً بالا حین فرایند FSW درشت می‌شوند. در نتیجه سختی در مناطق حرارت دیده کاهش می‌یابد. با انجام عملیات حرارتی پس از جوشکاری تمام این اثرات حذف می‌شوند، (شکل ۲ ب).

اتصال آلیاز آلومینیم 1100 حین عملیات حرارتی انحلالی بررسی شده و بیان شده است که AGG تنها زمانی اتفاق می‌افتد که دمای عملیات انحلالی بالاتر از دمای ماکزیمم اعمال شده حین فرایند FSW باشد. افرون بر این، با افزایش سرعت دورانی وسعت منطقه AGG افزایش می‌یابد. اما در مرجع [7] برای آلیاز آلومینیم 2095 نتایجی خلاف این ارائه شده است! در مرجع [8] بیان شده است که در آلیاز-O 2219-0 اگر حرارت ورودی در حین جوشکاری پایین باشد، به عبارت دیگر اگر سرعت دورانی ابزار کم و یا سرعت پیشروی ابزار بالا باشد، اندازه دانه در منطقه AGG کمتر خواهد بود.

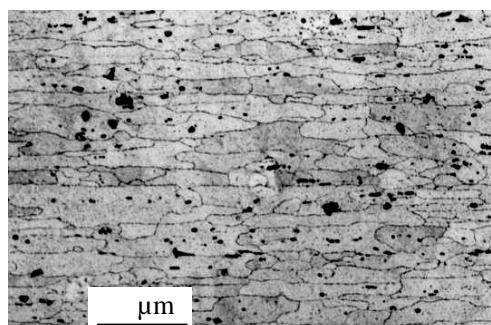
با توجه به نتایج تجربی بیان شده در فوق، می‌توان نتیجه گرفت که پدیده AGG نه تنها به نوع آلیاز وابسته است بلکه به نوع عملیات حرارتی و پارامترهای جوشکاری، شامل سرعت دورانی و پیشروی ابزار، نیز بستگی دارد. با وجود تحقیقاتی که بر روی پدیده AGG انجام شده هنوز اثر پارامترهای فرایند FSW بر کنترل این پدیده در آلیاز آلومینیم 2024 بررسی نشده است، بنابراین در این تحقیق سعی شده است شرایط به حداقل رساندن وسعت منطقه AGG در آلیاز یاد شده بررسی شود.

در آغاز ورق آلومینیم T8-2024 به ضخامت ۵ mm تهیه شد. ترکیب شیمیایی و خواص مکانیکی آلیاز مورد نظر در جدول (۱) آورده شده است. ابعاد نمونه‌های تهیه شده $15 \times 7 \text{ mm}$ بود که در راستای طولی و عمود بر جهت نورد در حالت لب به لب به روش جوشکاری FSW با تغییر سرعت دورانی ابزار از 450 rpm به 900 rpm

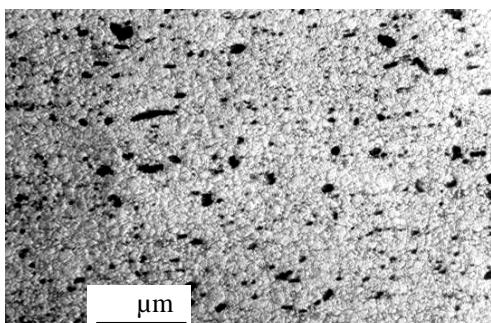
جدول ۱ ترکیب شیمیایی و خواص مکانیکی آلیاز T8-2024 مورد استفاده در این تحقیق

ترکیب شیمیایی							خواص مکانیکی		
Al	Cu	Mg	Mn	Fe	Si	Zr	ازدیاد طول نسبی	استحکام تسلیم	استحکام نهایی
Bal.	۴/۴۳	۱/۴۸	۰/۷۲	۰/۲۶	۰/۱۱	۰/۲	۴۵۰ MPa	۴۶۰ MPa	۶ %

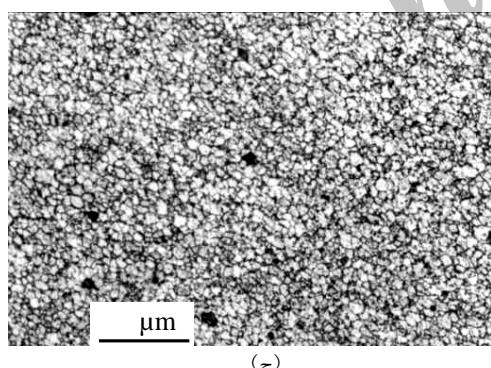
ابزار در حین جوشکاری آن 450 rpm بوده است و لیکن این پدیده در نمونه مربوط به سرعت دورانی 900 rpm کنترل شده است.

(الف)

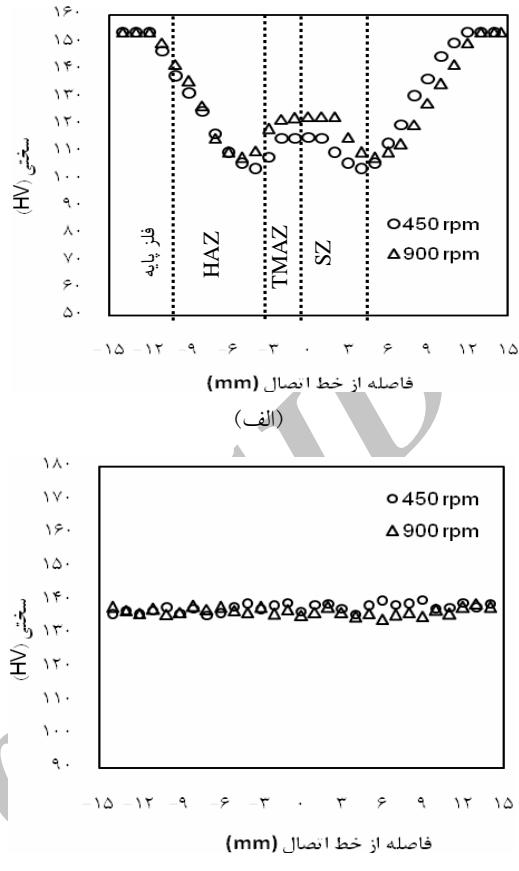
(ب)

(ج)

شکل ۳ تصاویر میکروسکوپ نوری مربوط به (الف) فلز پایه و (ب) مقطع اتصال $\omega = 450\text{ rpm}$ و (ج) $\omega = 900\text{ rpm}$

Charit و همکارانش [12] با انجام تحقیقی بر روی آلیاژ ۷۰۱۰ بیان داشته‌اند که دانه‌ها در سرعت‌های دورانی و

شکل ۲ پروفیل سختی از مقطع عمود بر منطقه اتصال (الف) قبل از عملیات حرارتی و (ب) بعد از عملیات حرارتی.

تصاویر متالوگرافی شکل (۳) مربوط به فلز پایه و منطقه اتصال می‌باشد. همان طور که مشاهده می‌شود دانه‌ها در منطقه اتصال بسیار ریز و هم محور بوده و این در حالی است که دانه‌ها در فلز پایه در راستای نورد کشیده شده می‌باشند. این دانه‌های هم محور و بسیار ریز نشان دهنده تبلور مجدد دینامیکی حین فرایند FSW است [2].

در شکل (۴) تصاویر متالوگرافی مربوط به منطقه اتصال بعد از عملیات PWHT آورده شده است. همان طور که مشاهده می‌شود رشد غیر عادی دانه‌ها در کل منطقه اتصال مربوط به نمونه‌ای است که سرعت دورانی

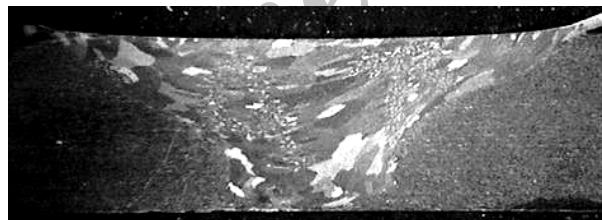
که با Z نشان داده شده و مطابق رابطه (۱) parameter) تعریف می‌شود، تنها عامل مؤثر در چگونگی رشد دانه‌ها بعد از تبلور مجدد می‌باشد.

$$Z = \frac{3F_v \bar{D}}{2d} \quad (1)$$

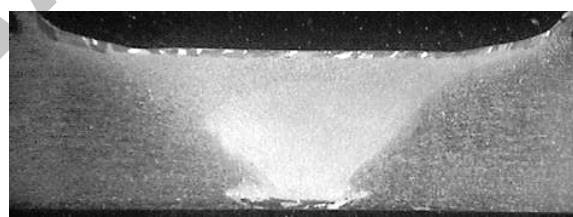
\bar{D} اندازه متوسط دانه‌ها ، F_v کسر حجمی و d قطر متوسط ذرات فاز ثانویه می‌باشند. چگونگی رشد دانه‌ها بعد از تبلور مجدد، با توجه به مقدار Z تعیین می‌شود. اگر $Z < 0.1$ باشد احتمال رشد عادی دانه‌ها وجود دارد، اگر $0.1 < Z < 0.25$ باشد رشد غیر عادی در کنار رشد عادی دانه‌ها محتمل است، اگر $0.25 < Z < 1$ تنها پدیده AGG اتفاق می‌افتد و اگر $Z > 1$ باشد دانه‌ها هیچگونه رشدی نخواهند داشت.

پیشروی مشخصی حین فرآیند FSW، پایدار شده و در اثر عملیات PWHT به طور غیر عادی رشد نمی‌کنند. آنها به این نتیجه رسیده‌اند که اگر اندازه دانه‌های اولیه کوچک باشد (به عنوان مثال زمانی که نسبت سرعت دورانی ابزار کم و سرعت پیشروی در فرآیند FSW بالا است) نیروی رانش جهت رشد دانه‌ها بیشتر از نیروی مقابله کننده در برابر رشد دانه‌ها از طرف ذرات و موائع (pinning) می‌باشد، و بنابراین پدیده AGG اتفاق می‌افتد. اما عوامل دیگری هم در شروع پدیده AGG مهم می‌باشند.

عوامل مهم در پدیده AGG عبارتند از ذرات فاز ثانویه، تکسچر و جهت تنشهای سطحی در دو سطح بالا و پایین سطح اتصال. Hatherly و Humphreys [13] اثر ذرات فاز ثانویه بر پدیده AGG را مورد بررسی قرار داده و بیان نموده‌اند که مقدار پارامتر مانع (Pinning

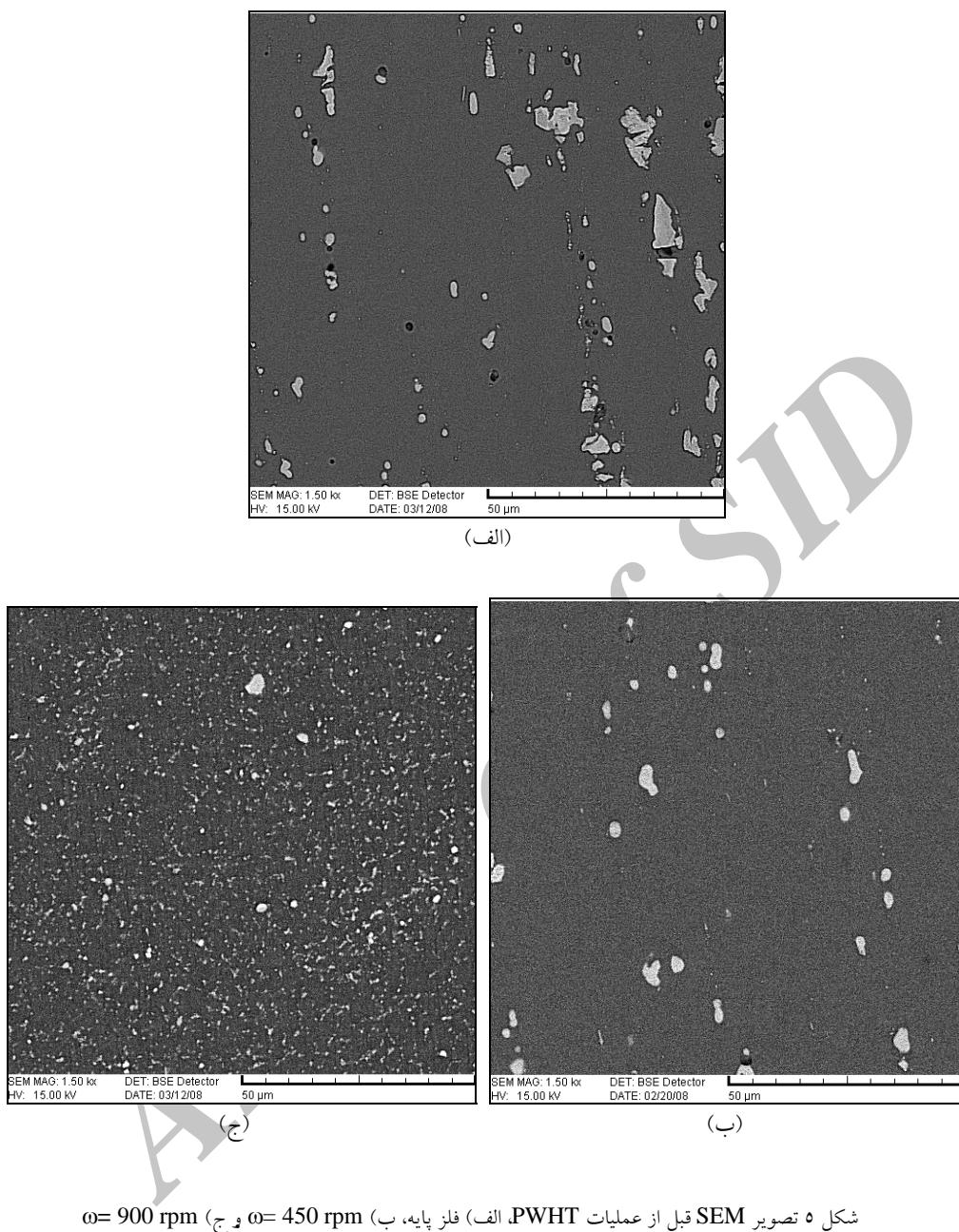

(الف)

(ب)

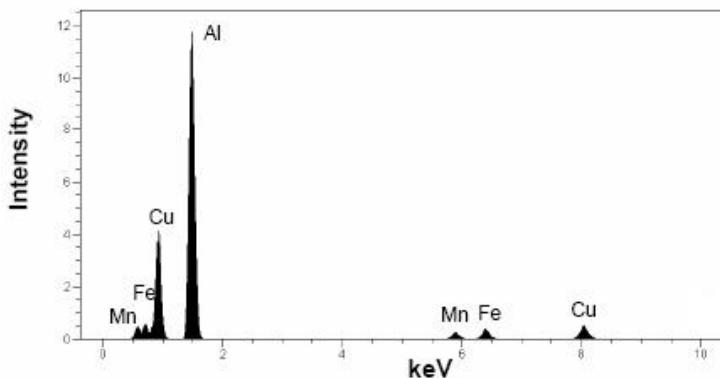
شکل ۴ تصویر منطقه اتصال بعد از عملیات PWHT
الف) $\omega = 900 \text{ rpm}$ و ب) $\omega = 450 \text{ rpm}$

شکل ۵ تصویر SEM قبل از عملیات PWHT. (الف) فلز پایه، (ب) $\omega = 450 \text{ rpm}$ و (ج) $\omega = 900 \text{ rpm}$

در شکل (۶) نتایج آنالیز EDS این ذرات آورده شده است. همان طور که در این شکل مشاهده می‌شود این ذرات حاوی عناصر Fe, Al, Mn و Cu می‌باشند، و با توجه به تحقیقات متشر شده [14,15] این ذرات در فاز زمینه نامحلول می‌باشند. این ذرات می‌توانند مانعی در برابر رشد غیر عادی دانه‌ها باشند.

تصویر میکروسکوب الکترونی روبشی (SEM) مربوط به ریزساختار فلز پایه و منطقه اختلاط نمونه‌ها، در شکل (۵) نشان داده شده است. همان طور که در این شکل مشاهده می‌شود این ذرات حین فرایند جوشکاری خرد شده و با افزایش سرعت دورانی ابزار شدت خرد شدن افزایش می‌یابد.

شکل ۶ آنالیز EDS از ذرات مشاهده شده در شکل ۵

جدول ۲ نتایج مربوط به اندازه گیری قطر متوسط دانه‌ها،
کسر حجمی و قطر متوسط ذرات و محاسبه Z

Z	d (μm)	F _v (%)	D (μm)	نام نمونه
۶۷۸	۲/۳۲	۰/۲۱	۵۰	فلز پایه
۰/۵۹	۱/۷۳	۰/۱۷	۴	$\omega = 450 \text{ rpm}$
۲/۵۷	۱/۲۶	۰/۱۸	۱۲	$\omega = 900 \text{ rpm}$

حرارتی بعدی فراهم می‌باشد و از طرف دیگر سرعت دورانی آنقدر بالا نبوده است که سبب خرد شدن شدید ذرات پایدار در آلیاژ شده و قدرت ممانعت ذرات در برابر پدیده AGG را افزایش دهد.

در این تحقیق اثر سرعت دورانی ابزار بر ریزساختار منطقه اتصال آلیاژ T8-2024 به ضخامت ۵ mm قبل و بعد از عملیات حرارتی بررسی شده است. نتایج به دست آمده به شرح ذیل می‌باشد:

- ۱- در مناطق حرارت دیده به خاطر فرآپیر شدن رسوبات استحکام دهنده حین فرایند FSW افت سختی اتفاق می‌افتد که این افت با عملیات PWHT حذف می‌شود.
- ۲- خرد شدن ذرات بین فلزی حین فرایند FSW اتفاق

با استفاده از نرم افزار Image Analyzer اندازه متوسط و کسر حجمی ذرات مشاهده شده در شکل (۵) و اندازه متوسط دانه‌ها در شکل (۳) اندازه گیری شده و مقدار Z برای هر یک از نمونه‌ها محاسبه گردید که نتایج آن در جدول (۲) آورده شده است. همان طور که مشاهده می‌شود مقدار Z در فلز پایه و منطقه اتصال نمونه‌ای که سرعت دورانی آن ۹۰۰ rpm بوده است، بالاتر از ۱ بوده و بنابراین مطابق مدل Humphreys هیچگونه رشدی اتفاق نمی‌افتد ولیکن در منطقه اتصال نمونه‌ای که سرعت دورانی آن ۴۵۰ rpm بوده، مقدار Z بین ۰/۰۵ و ۰/۲۵ می‌باشد. بنابراین، رشد غیر عادی دانه‌ها اتفاق می‌افتد به عبارت دیگر می‌توان گفت در نمونه یاد شده، از آنجاکه گرمای ورودی حین جوشکاری پایین بوده و اندازه دانه‌های منطقه اتصال، کوچک هستند، نیروی رانش برای پدیده AGG حین عملیات

۵- پارامتر زنر عامل اصلی در پدیده AGG است. با افزایش سرعت دورانی ابزار پارامتر زنر به گونه‌ای تغییر می‌کند که رشد غیر عادی دانه‌ها حین عملیات PWHT اتفاق نمی‌افتد. در واقع با افزایش سرعت دورانی ابزار و افزایش اندازه دانه‌های AGG منطقه اتصال، نیروی رانش جهت پدیده PWHT کاوش می‌یابد، از طرف دیگر با افزایش سرعت دورانی و افزایش شدت خرد شدن ذرات بین فلزی قدرت ممانعت این ذرات در برابر پدیده AGG، نیز افزایش می‌یابد.

می‌افتد که با افزایش سرعت دورانی ابزار شدت آن افزایش می‌یابد.

۳- دانه‌های منطقه اتصال بسیار ریز و هم محور می‌باشند و با افزایش سرعت دورانی ابزار اندازه آنها افزایش می‌یابد.

۴- حین عملیات PWHT رشد غیر عادی دانه‌ها در کل منطقه اتصال نمونه‌ای که حین فرایند FSW سرعت دورانی ابزار ۴۵۰ rpm بوده است، اتفاق می‌افتد. در حالی که دانه‌ها در منطقه اتصال نمونه‌ای که سرعت دورانی ابزار حین فرایند FSW ۹۰۰ rpm بوده است پایدار شده‌اند.

- Thomas W. M., "Friction stir butt welding", International Patent Application PCT/GB92, Patent Application GB9125978.8, 6, December (1991).
- Di S., Yang X., Luan G., and Jian B., "Comparative study on fatigue properties between AA2024-T4 friction stir welds and base materials", Mat. Sci. Eng., Vol. 436A, pp. 389-395, (2006).
- Fersini D., and Pirondi A., "Fatigue behaviour of Al2024-T3 friction stir welded lap joints", Eng. Frac. Mech., Vol. 74, pp. 468-480, (2007).
- Mishra R. S., and Ma, Z.Y., "Friction stir welding and processing", Mat. Sci. Eng., Vol. 50, pp. 1-78, (2005).
- Su J.Q., Nelson T.W., Mishra R., and Mahoney, M., "Microstructural investigation of friction stir welded 7050-T651 aluminium", Acta. Mat., Vol. 51, pp.713-729, (2003).
- Genevois C., Fabrègue D., Deschamps A., and Poole J., "On the coupling between precipitation and plastic deformation in relation with friction stir welding of AA2024 T3 aluminium alloy", Mat. Sci. Eng., Vol. 441A, pp. 39-48, (2006).
- Attallah M. M., and Salem H.G., "Friction stir welding parameters: a tool for controlling abnormal grain growth during subsequent heat treatment", Mater. Sci. Eng., Vol. 391A, pp. 51-59, (2005).
- Chen Y.C., Feng J.C., and Liu H.J., "Stability of the grain structure in 2219-O aluminum alloy friction stir welds during solution treatment", Mater. Charac., Vol. 58, pp. 174-178, (2007).
- Charit I., Mishra R. S., and Mahoney M. W., "Multi-sheet structures in 7475 aluminum by friction stir welding in concert with post-weld superplastic forming", Scripta Mater., Vol. 47, pp. 631-636, (2002).
- Sato Y. S., Watanabe H., Park S.H.C., and Kokawa H., Proc. 5th Int. Symp., Friction Stir Welding, Metz, France, (2004).
- Smith W.F., "Structure and Properties of Engineering materials", 2nd ed., McGraw-Hill, (1987).

12. Charit I., Mishra R. S., and Mahoney M. W., "Multi-sheet structures in 7475 aluminum by friction stir welding in concert with post-weld superplastic forming", Scripta Mater. Vol. 47, pp. 631-636, (2002).
13. Humphreys F.J., and Hatherly M., "Recrystallization and Related Annealing Phenomena" 2nd ed., Elsevier, (2004).
14. Barcellona A., Buffa G., Fratini L., and Palmeri D., "On microstructural phenomena occurring in friction stir welding of aluminium alloys", Journal of Materials Processing Technology, Vol. 177, pp. 340-343, (2006).
15. Charit I., and Mishra R. S., "High strain rate superplasticity in a commercial 2024 Al alloy friction stir processing", Materials and Engineering A, Vol. 359, pp. 290-296, (2003).

Archive of SID